

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ЖУРНАЛІСТИКИ
Кафедра історії журналістики

Кваліфікаційна робота

на здобуття другого (магістерського) рівня вищої освіти на тему:

«Авторський блог «Ехолалія»

Терміни реалізації проєкту:

Початок – 1 серпня 2021

Кінець – 31 грудня 2021

Виконав

студент магістратури

денної форми навчання

спеціальності 061 – журналістика

освітньо-професійної програми

«Арт-медіа»

Олексій МОРОЗОВ

Керівник

доцент Валентина МИХАЙЛЮТА

Київ – 2021

ЗМІСТ

1. Загальні відомості.....	3
2. Характеристики проєкту.....	7
2.1. Ключові слова	7
2.2. Реферат проєкту.....	7
2.3. Масштаб проєкту.....	12
2.4. Спрямованість проєкту	12
2.5. Ступінь новизни	13
3. Організаційний план розробки проєкту та організації виробництва ..	14
3.1. Стан виконання робіт за проєктом до моменту його схвалення	14
3.2. Календарний план виконання робіт за проєктом.....	14
3.3. Організація заходів.....	15
4. Очікувана ефективність проєкту.....	16
4.1. Економічна ефективність проєкту.....	16
4.2. Соціальна ефективність проєкту.....	16
5. Аналіз потенційних ризиків проєкту	17
5.1. Основні фактори ризику проєкту	17
5.2. Управління ризиками.....	18
6. Загальні висновки.....	19
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	20
ДОДАТКИ.....	26

1. Загальні відомості

Журналістика завжди знаходилась на амбразурі інформаційний потоків, пропускаючи крізь себе тонни різносортних повідомлень, кількість яких щороку тільки збільшується. Інформаційний простір заповнений вщент, кількість якісного контенту збільшується зі швидкістю геометричної прогресії, як і кількість інформаційного сміття, яке створює комп'ютерну екологічну проблему. Однією з головних задач журналіста нині стає не тільки вчасна подача якісної новини або аналітичного матеріалу, а й вміння відсортувати та очистити від непотрібного лушпиння те, чого насправді бажає аудиторія: уникати клішовних висловів, підходити до проблеми з декількох сторін, бути незаангажованим і гуманним, а також дотримуватися (чи хоча би намагатися дотримуватися) наявних стандартів журналістики.

Давно вже не новина, що люди читають, дивляться та слухають матеріали від журналістів та блогерів, аби знати, що саме потрібно думати про те чи інше питання. Не те щоби це було занадто важко, просто значно легше підібрати того, хто за тебе подумає, приготує й принесе готові сенси.

Чому блогерство нині є таким популярним явищем? Очевидно, що без старшого брата – журналістики – блогери би не отримали тієї свободи у висловлюваннях та оціночних судженнях і всьому тому, що дуже тонко й обережно використовується у журналістиці.

Адже блогерство – не єдиний відкол від традиційних цінностей одного з найстаріших ремесл у нашій історії. Наприклад, польський репортаж є жанром, який з'явився на перетині реального, фактологічно, сухого й точного з вигаданим і мистецьки відкоригованим. У таких творах одна-єдина сюжетна деталь може підкреслювати й форсувати емоцію, як у художній прозі. Винятковість цього жанру в тому, що він відходить від журналістських догм, але все ж на безпечну відстань. Гантер Томпсон – ще один яскравий приклад журналістики «нового» типу, породжений, перш за все, віяннями вільних і

розкутих шістдесятих. Технологічний прогрес може навіяти оманливу думку про те, що журналістика тепер може змінюватися тільки в технічній площині. Очевидно, що це не так: з'являються нові жанри, методи розповсюдження інформації, нові підходи до реклами та різні запозичення із інших професійних сфер.

Проект «Ехолалія» – це художній проект на стику з журналістикою, покликаний взяти найліпше від вищезазначених новаторів у професійній царині журналістів та блогерстві, вмістивши це концепцію текстових форматів блогу про музику.

2. Характеристика проекту

2.1.Ключові слова: Мистецтво, культура, журналістика, музика, блог, українське мистецтво.

Назва проекту: авторський блог «Ехолалія».

2.2. Реферат проекту

Мета проекту:

Метою мого інноваційного проекту «Ехолалія» є створення унікального осередку для розповсюдження культури в Україні та української культури у світі. Проект покликаний глибинно розібратись у проблемах культурного середовища України, користуючись сучасними методами-трансляторами інформації.

Важливим моментом є форма подачі контенту в проекті «Ехолалія». Оскільки це авторський блог, контент має бути добре артикульованим, з вираженою позицією щодо питання. Тексти блогу написані більш живою мовою з використанням сленгу, професійної лексики, англіцизмів та інших мовленнєвих звичок, які допоможуть читачеві зрозуміти суть контенту. Такий тип подачі також окреслює рамки допустимого й дозволяє підписникам блогу реагувати на матеріали відповідним чином.

Велику роль буде присвячено висвітленню розвитку та становленню саме української музики та довколамузичного середовища, адже українське мистецтво потребує розголосу. Також маленький блог «Ехолалія» висвітлюватиме проблеми маленького радіусу поширення – андерграунду музику, знайому автору. Окрім того, у проєкті «Ехолалія» передбачається щоденне новинне навантаження, яке дозволить набрати аудиторію людей, які не готові читати закордонну пресу або відслідковувати звістки в інших інформаційних каналах.

Завдання проєкту:

- Створити конкурентоздатний авторський блог про музику;
- Сприяти розвитку української музики та культури загалом;
- Створити фундамент, базу для розвитку власного бренду, сприяти та надихати на експерименти із журналістикою та її жанрами.

Усі ці завдання можливі лише за умови грамотного розповсюдження контенту новітніми каналами комунікації. Мультимедійність та гнучкість – ключ до успіху, який використовуватиме проєкт «Ехолалія».

Також задля виконання цих завдань досліджено низку робіт українських та закордонних робіт від митців та мистецтвознавців: Йозефа Бойса, Галини Скляренко, Ярини Цимбал, Гантера Томпсона, Рішарда Капусцінського, Маріуша Щигеля.

Проєкт не ставить на меті самоокупність. Однак канал вже має перші приклади рекламних інтеграцій з партнерами у сфері кіно – фестиваль «Румбарбар». Економічну вигоду проєкт здобуватиме за рахунок рекламних інтеграцій з культурними проєктами з суміжних сфер. Проєкт носить освітній та соціокультурний характер.

Проєкт ставить за мету популяризувати музику в Україні та виконує просвітницьку функцію, а саме показує нову музику й виховує музичний смак.

Окрім того, тексти мають на меті розкривати ширші дотичні проблеми, торкаючись інших тем по ходу відтворення контенту. Так, наприклад, у матеріалі про пісню Боба Ділана Hurricane піднімається питання расової дискримінації, стигматизації теми спорту й подолання стереотипів щодо неї.

Проект має також іміджевий ефект, адже блог або журналістика «нової школи» крутиться довкола людини, а не медіа. Виховання аудиторії саме через призму конкретної людини – це можливість підвищити імідж та створити на ринку продукт, який не має аналогів.

Термін реалізації проєкту: 5 місяців.

- **Вирішення проблем загальнодержавного, регіонального та галузевого рівнів**

Авторський блог, хоч і спроможний у певних ситуаціях впливати навіть на загальноукраїнські культурні процеси, буде спрямований саме на галузевий, локальний рівень. На даний момент, висвітлення музики в Україні справді поліпшилось: з'явилося інтернет-видання «Слух», працюють нішеві інтернет-журнали LiRoom, gar.ua, YouTube-проєкт «#ЧьоткийКач» на «Громадському» та деякі інші представники. Проте усі ці медіа працюють, перш за все, на великі аудиторії. Через це тексти стають коротшими, аналіз більш поверховим, а очікувань на експерименти стає менше, адже потрібно тримати планку.

Наявність такого медіапроєкту як «Ехолалія» допоможе виправити цю ситуацію і створити незалежний голос в медіа, який допоможе користувачам соцмереж зорієнтуватись у культурному вакуумі.

Тобто «Ехолалія» впливає і на вирішення питань загальнодержавного рівня – Telegram-канал є частиною культурного середовища, яке формується і розвивається завдяки незалежним голосам у пресі. Таким чином це медіа є суб'єктом мистецьких процесів усієї країни.

Вирішення питань регіонально рівня – «Ехолалія» – це медіа, яке спрямоване на висвітлення зокрема й української (а частіше – київської) музики. Таким чином цей канал впливає на розвиток музики на регіональному рівні, а також на рівень її впізнаваності для певних аудиторій.

Вирішення питань галузевого рівня – це створення медіа, яке є подразником для більших проєктів, що у свою чергу призводить до розвитку медіасередовища в Україні.

- **Основні техніко-економічні показники проєкту**

Проєкт не має на меті отримання економічної вигоди у короткій перспективі. Насамперед, перші декілька місяців – це волонтерська праця, яка має показати, чи цікавить аудиторію контент, чи реагує вона на медіа-подразники, на кшталт «Ехолалії». Так як жанр блогу не передбачає перманентних витрат, самоокупність можлива після 5–6 місяця ведення блогу, завдяки наявній в Telegram-каналах монетизації через рекламу в тематично-поєднаних каналах.

Витрати на реалізацію проєкту наразі потребуються мінімальні, адже майже усі вихідні матеріали вже наявні.

У випадку масштабування проєкту, є можливість розвивати сервіс і на інших платформах, як-то YouTube або Instagram. У такому разі треба звернутися

за додатковими фінансовими послугами для покупки нової техніки, а також можливої оплати праці оператора, монтажера й дизайнера.

- **Зміцнення зв'язків між культурними осередками та суспільством, використання вітчизняного культурного потенціалу**

Створення такого проєкту як «Ехолалія» потребує ґрунтовного аналізу архівних даних, книг, аналітичних статей, журналістських репортажів та інших матеріалів, а також праць українських та закордонних медіа, що пишуть про культуру й музику. Перш за все, для журналіста-блогера важливо бути у контексті подій, що відбуваються навкруги, розуміти індустрію, бути обізнаним у останніх новинках та тенденціях всіх культурних сфер в Україні й світі.

- **Організаційні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, які істотно поліпшують якість виробництва соціальної сфери**

Згідно із Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» одним із стратегічних напрямів інноваційної діяльності на 2011-2021 роки є розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій. Проєкт «Ехолалія» – саме такий проєкт, оскільки він є прикладом сучасного інформаційного мультимедійного проєкту. «Ехолалія», як і будь-яке медіа, виховує аудиторію, що впливає на ширші загальнонаціональні процеси.

- **Джерела і умови фінансування проєкту**

Оскільки для реалізації проєкту на запланованому рівні не потребуються додаткові зовнішні інвестиції, то розглядати можливе фінансування можна у

випадку подальшого масштабування. Окрім додаткових витрат на техніку та технічний персонал, додаткові гроші знадоблять для реклами, інтеграцій з іншими медіа/блогерами та для власних масштабних проєктів, наприклад: інтерв'ю з виїздом у інше місто, репортажів та інших матеріалів.

Очікується, що проєкт фінансуватиметься за власні кошти. Автор каналу не розглядає можливості залучення додаткових коштів від грантів або інших структур.

- **Масштаб проєкту**

Можливостей для масштабування проєкту є багато, адже автор такого проєкту буде затребуваний і як власник конкретно цього контенту, і як спеціаліст загалом. Один із варіантів – розширення на масмедіа, на кшталт програми «Чьоткий Кач» на «Громадському». Варіант прийнятний, проте ідеологічно такий, що перекриває кисень для творчості.

Почавши з музики, можна продовжити додавати й інші культурні тематики. Наприклад, кіно або театр, або література. Таким чином, збільшиться аудиторія користувачів та відкриються двері до роботи з лейблами, музичними фестивалями та іншими суміжними мистецтвами – літературою, відеозйомкою та танцями.

- **Спрямованість проєкту**

Основною спрямованістю проєкту є культурне збагачення аудиторії аналітикою. «Ехолалія» – це поєднання технік із утримки уваги з нетиповими для нинішнього Telegram-сегменту повідомленнями та довгими текстами, які зазвичай людина не читає. Також «Ехолалія» працюватиме як справжнє медіа, яке постачатиме по 2–3 новини за день, які варті уваги користувачів.

Важливим спрямуванням є не тільки обізнаність у сфері, а й виховання смаку, завдяки збільшенню кругозору та вмінню аналізувати тенденції сучасного мистецтва.

Для цього автор каналу створив власні колажі для аватарів, яких наразі шість. Очікується, що вони змінюватимуться кожні 1–2 місяці. На вибір кольору, фону й стилістики зображень впливає контент, який публікуватиметься в групі. Так, наприклад, за наявною заставкою «Ехолалії» можна одразу зрозуміти, про яку музику тут ітиметься. Таким чином створюється певне відсіювання аудиторії.

- **Ступінь новизни**

Аналіз конкурентів виявив, що схожих проєктів в Україні немає. Звісно, що схожі проєкти популярні у США та Західній Європі, проте український музичний сегмент орієнтується скоріш на топи/огляди, а не есеї й новини.

Slukh Media – головне українське музичне медіа, яке побудоване за класичною схемою нового медіа для молодих людей. Тексти електронного видання, однак, позбавлені глибини, яку пропонує «Ехолалія», та зосереджені на швидкому донесенні головного.

Відео на їх YouTube-каналі – це, переважно, майже телевізійні ролики.

Загалом «Слух» є гарним прикладом того, як зробити медіа більш-менш прибутковим. Однак місія видання кардинально відрізняється від «Ехолалії», адже «Слух» намагається вижити в інформаційному просторі, а тому часто займається цензурою і самоцензурою. Це медіа не може вважатися прямим конкурентом.

Bezodnya Music – українське медіа, яке спеціалізується на реакціях на музичні відео та новинки пісень. Український музичний сегмент заповнений таким однобоким контентом.

The Needledrop та **Anthony Fantano** – американський канал та ідеальний приклад іміджевого проєкту, навколо якого утворилась ціла мем-культура.

Огляд альбомів, топи, інтеракції з аудиторією. Приклад вдалого масштабування проєкту.

Deep Cuts – англійський проєкт, який є прообразом для Telegram-каналу «Ехолалія». У цьому медіа можна знайти розлогі відео про альбоми, жанри та тенденції музики у світі. Єдиний недолік – погана організація та нечасті випуски.

Professor Skye's Record Review – приклад працьовитості та креативності. Відео про музику від університетського професора, що виходять майже щоденно.

ArtifexRU та «**СЕИН**» – приклади розширення тематики каналу, які починали з одного виду мистецтва: літератури у випадку «Артифекс» та музики, у випадку автора каналу «СЕИН».

«**Гримерка Девіда Бові**» – Telegram-канал про музику, який наповнюється довгими ґрунтовними аналітичними текстами та супроводжується архівними фото й відео. Єдина проблема проєкту – вихід матеріалів раз на місяць, а те й рідше. Враховуючи кількість підписників (майже тисяча) у «мертвого» каналу, з'являється бачення рошквиту каналу.

«**Мінкульт**» – інсайдерські новини зі світу культури. Переважно, тут з'являється інформація про зйомки кліпів закордонних артистів в Україні, а також інших дотичних до музики звісток. «Мінкульт» – гарний варіант для обміну рекламними інтеграціями.

3. Організаційний план розробки проєкту та організації виробництва

3.1. Стан виконання робіт до моменту схвалення

- досліджено та обґрунтовано наукові аспекти роботи 100%
- досліджено та обґрунтовано технічні аспекти роботи 100%
- розроблено ескізний проєкт і технічний проєкт 90%

- наявність матеріально-технічної бази (розширення проєкту) 100% (50% на випадок розширення проєкту)
- визначено та узгоджено фінансування проєкту 70%
- визначено та узгоджено місце виконання проєкту 100%
- інші види робіт 50%

3.2.Календарний план виконання робіт

№ п/п	Найменування робіт	Виконавець	Термін	Витрати, тис. гривень
	Збір, обробка та систематизація усієї необхідної інформації (не передбачає витрати коштів)	Автор текстів	1 місяць	–
	Розробка ідеї, концепції, дизайну, логотипу, назви та айдентики загалом (передбачає витрати до 10 тис. грн за умови звернення до дизайнера-спеціаліста)	Автор текстів, дизайнер	1 місяць	10 тисяч гривень
	Техніка: мікрофон, камера, 2 штативи (стандартний та зменшеного розміру) – потребуються лише за умови розширення на платформу YouTube. У ідеальному випадку – 50 тис. грн.;	Автор текстів	Тиждень	10-50 тисяч гривень (за умови розширення)

	Написання текстів (два-три рази на тиждень);	Автор текстів	3 місяці, мінімум	–
	Написання новин (щоденно, за умов наявності новин, що підпадають під концепцію каналу)	Автор текстів	3 місяці, мінімум	–

Фінансування проекту (за умови потенційного розширення):

п/п	Найменування робіт	Необхідні обсяги фінансування, тис. гривень
	Збір, обробка та систематизація усієї необхідної інформації;	–
	Розробка ідеї, концепції, дизайну, логотипу, назви та айдентики загалом;	10 тисяч гривень за умови звернення до дизайнера-професіонала
	Техніка: мікрофон, камера, 2 штативи (стандартний та зменшеного розміру) – потребують вкладення коштів у разі масштабування проекту;	30-50 тисяч гривень
	Програми для оформлення дизайну та монтажу аудіо й відео: Adobe Photoshop та Adobe Premiere Pro;	16 доларів на місяць

	Разом	40 тисяч + 16 доларів щомісяця
--	-------	--------------------------------------

Ці кошти можна залучати для розширення Telegram-каналу на інші платформи. У будь-якому іншому разі ці витрати не потрібні.

3.3. Організація заходів

Для реалізації даного проєкту необхідно проводити збір свіжої інформації, аби бути в курсі усіх подій та нових релізів. До того ж, для розуміння музичного контексту в Україні і світі має бути наявна велика база прослуханих платівок. Це потрібно для того, аби бачити й відчувати культурні тренди, що тягнуться десятиліттями.

Розробка айдентики включає в себе не лише дизайн та однаковий, витримане в одному стилі редагування текстів, за яким можна буде виокремити стиль автора; виокремлені мовленнєві звички автора та образ поведінки з аудиторією – важливо репрезентувати важливі смисли у зручному для себе стилі.

Проєкт не передбачає додаткового устаткування, на кшталт, окремого приміщення чи оплати оренди за якусь техніку. Концепція продукту вимагає нішевого селфмейд підходу.

Подальша реалізація проєкту передбачає залучення додаткових членів команди, аби збільшити ефективність у виготовленні продукту. Як, наприклад, коректори, редактори й позаштатні дописувачі.

4. Очікувана ефективність проєкту

4.1. Економічний ефект не передбачається на ранніх стадіях розвитку проєкту, «Ехолалія» не має на меті досягти самоокупності в перші 4-5 місяців існування.

4.2. Соціальний ефект – це підвищення рівня обізнаності, сприяння розвитку сфери культури, пропаганда музичного мистецтва та розширення кругозору. Також проєкт має на меті створити сучасний майданчик для дискусій, де люди зможуть обмінюватися думками, пропонувати власні рецензії на музичні альбоми.

5. Аналіз потенційних ризиків проєкту

5.1. Основні ризики

- Відсутність бюджету на додаткові витрати – єдиний фінансовий ризик, адже уся робота виконується за рахунок рохробника;
- Незацікавленість аудиторії;
- Неспроможність конкурувати з великими медіаблогами;
- Підібраний невдалий образ, концепція для відтворення конкретного типу контенту: довгі тексти, погана подача, нецікаві герої/ідеї для текстів;
- Слабка візуальна частина проєкту: проєкт здається саме студентською дипломною роботою, а не професійним блогом. Саме тому при розповсюдженні матеріалів, пов'язаних із проєктом, автор не вказує, що це «студентський проєкт» та «допоможіть здати дипломну роботу»;
- Нестача часу, через навантаження на навчання й роботі;
- Відсутність фінансової мотивації для продовження роботи над проєктом.

5.2. Управління ризиками

Аби зменшити вплив ризиків на роботу проєкту, побудовано детальний контент-план з чіткими дедлайнами на кожен тиждень. Від невдач застрахуватись неможливо, проте можна їх вирахувати.

Так, наприклад, нові матеріали виходять тричі на тиждень, а щодня на каналі з'являється як мінімум одна новина. Таким чином наповнення каналу відбувається постійно, а у підписників не складається враження, ніби канал більше не працює або пішов на довгі канікули.

6. Загальні висновки

Проєкт «Ехолалія» має на меті розширити та удосконалити музичну сферу в Україні, розширити сприйняття закордонної музики в Україні та розповсюджувати українську музику на весь світ. Реалізація такого проєкту допомагає вирішувати галузеві проблеми.

Даний проєкт виконує, в першу чергу, освітню та просвітницьку функцію, адже популяризація музики та виховання музичного смаку сприяє підвищенню культурного розвитку суспільства. Бажана ефективність – соціального, а не економічного характеру.

Що стосується технічної реалізації, то техніка для мультимедійного відтворення контенту потребується лише за умови розширення каналу.

Відсутність аналогів подібних матеріалів підтверджує інноваційність та унікальність проєкту. Останнім часом, з'являється все більше медіа, спрямованих на висвітлення мистецтва та вуличної культури, що показує зацікавленість аудиторії у конкретному спрямуванні проєкту.

Список використаних джерел

1. Акопов А. И. Методологические проблемы изучения специальных журналов // Методы исследования журналистики. – Ростов на/Д.: Изд-во РГУ, 1984. – 244 с.
2. Асонов Г. Ф. Информация в современном мире / Г. Ф. Асонов, Т. А. Желтан. — К. : УкрНИИТИ, 2001. — 111 с.
3. Василенко М. К. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі : автореф. дис. ... д. філол. н. : спец. 10.0108 «Журналістика» / М. К. Василенко. —К. 2007. — 37 с.
4. Варич М. Роль ЗМІ у формуванні національносвідомої особистості / М. В. Варич // Матеріали наук.-практ. конф., Львів, 23–24 верес. 2004 р. — Львів, 2004. — С. 203–207.
5. Гранкіна Н. В. Проблеми становлення якісної преси в Україні / Н. В. Гракіна // Дзеркало тижня. — 2006. — № 1. — С. 4.
6. Желіховська Н. Концептуально-тематичні особливості української публіцистики другої половини 80-х років ХХ століття(на матеріалах журналів «Київ» і «Вітчизна» : автореф. дис. канд. наук із соц. комунікацій: 27.00.04 / Желіховська Наталія Степанівна // Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики. — К., 2008. — 18 с.
7. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості / В. Й. Здоровега. — Львів : ПАІС, 2004. — 261 с.
8. Зелінська Н. В. Українська наукова публіцистика в сучасних типологічних вимірах: реалії та прогнози // Українська періодика: Історія і сучасність : доп. та повід. п'ятої Всеукраїнської наук.-теорет. конф., Львів, 27–28 листоп. 1998 р. / [відп. ред. М. М. Романюк та ін.] ; НАН України ЛНБ ім. В. Стефаника. Науково-дослідний центр періодики. — Львів, 1999. — С. 396–408.

9. Іванова О. А. Перспективи застосування системного моніторингу у дослідженнях літературно-мистецької періодики/ О. Іванова // Наукові записки інституту журналістики / КНУ імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики. — К., 2013. — Т. 50. — С. 212–216.
10. Коновець О. Ф. Просвітницький рух в Україні (XIX – перша третина XX ст.): Моногр. – К.: Хрещатик, 1992. – 120 с.
11. Петрів Т. І. Інформаційні процеси в контексті глобалізації. — К. : Грамота, 2003р. — 48 с.
12. Стадник В. Сатиричний дискурс публіцистики Наддніпрянської України 1905 – 1920 рр.: особливості творення і тематичні аспекти : автореф. дис. канд. наук із соц. комунікацій: 27.00.04 / Стадник Вадим Володимирович // Київський національний ун-т ім. Тараса Шевченка, Інститут журналістики. — К., 2009. — 16 с.
13. Шкляр В. І. Журналістська майстерність / В. І. Шкляр. — К., 1995. — 21 с.
14. Шнайдер В. Новий посібник з журналістики та онлайн-журналістики [Текст] / В. Шнайдер, Пауль-Йозеф Рауе ; [пер. з нім. В. Климченко; за заг. ред. В. Іванова]. — Київ : Центр Вільної Преси : Акад. вільної преси, 2014. — 357 с.
15. Дацишин Х. Вербальне відображення твору образотворчого мистецтва в друкованому медіатексті: єдність об'єктивного і суб'єктивного / Х. Дацишин // Теле- та радіожурналістика. – Вип. 16. – 2016. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://publications.lnu.edu.ua/collections/index.php/teleradio/article/viewFile/1069/1058>
16. Дорош М. Культурна журналістика: як вбудуватися у формат / М. Дорош // МедіаСпіенс. – 2013. – 16 груд. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ms.detector.media/print/1411980811/kulturna_zhurnalistika_yak_vbuduvatisya_u_format/

17. Мамченкова О. Пишемо про культуру якісно: поради британської журналістки / Оксана Мамченкова // Медіалаб.Онлайн. – 2017. – 21 бер. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://medialab.online/news/pyshemo-pro-kul-turu-yakisno-porady-bry-tans-koyi-zhurnalistky/>
18. Пахльовська О. Інтелектуальна журналістика - як цитадель проти пострадянського варварства / О. Пахльовська // газ. «День». – 2010. – 1 жовт. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/uk/article/nota-bene/intelektualna-zhurnalistika-yak-citadel-proti-postradyanskogo-varvarstva>
19. Чи є мистецтву місце в ЗМІ // Телекритика. – 2008. – 11 серп. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: telekritika.ua/krugli-stoli/2008-08-11/39956
20. Як писати про культуру / укл. В. Балдинюк, А. Погрібна. – К. : АДЕФ-Україна, 2015. – 236 с.
21. 10 заповідей українським культурним журналістам от экс-главы ВВС / Art-Ukraine. – 2015. – 16 листоп. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://artukraine.com.ua/n/10-zapovedey-kulturnym-zhurnalistam-ot-eks-glavy-vvs/#.WvnscOjFLIX>

Приклади текстів:

A Beginner's Mind – повноформатник елетрофолк артиста Суф'яна Стівенса й Анджело де Августина, який вийшов під лейблом Asthmatic Kitty влітку цього року. Цей реліз – спроба відтворити конкретні фільми через музику. Словом, це концептуальний альбом. Суф'ян випустив багато альбомів – в останні роки він штампує по 2-3 релізи на рік і, очевидно, не всі вони однаково потужні. Після геніальних Illinois та Michigan стався Carrie & Lowell. Цей реліз став суф'янівським My Beautiful Dark Twisted Fantasy Каньє Веста – альбом, який ніхто, й водночас усі, розуміють та називають геніальним, попри голослівні заяви критиків. Є багато концептуальних альбомів (так, не тільки Another Brick In The Wall), але не всі з них «правильні». Якщо по-простому, то «правильний» концептуальний альбом має існувати у двох паралелях – як цілісний витвір, і як окремі самостійні композиції. Однак це лише база. Головне, щоб такий твір містив переосмислення якогось явища. І у A Beginner's Mind виходить цього досягти.

Одна пісня – один фільм (переважно горор)

A Beginner's Mind – це про можливість переосмислити фільми, які ви вже

A Beginner's Mind – Sufjan Stevens

🚩 A Beginner's Mind – повноформатник елетрофолк артиста Суф'яна Стівенса й Анджело де Августина, який вийшов під лейблом Asthmatic Kitty влітку цього року. Цей реліз – спроба відтворити конкретні фільми через музику. Словом, це концептуальний альбом.

Суф'ян випустив багато альбомів – в останні роки він штампує по 2-3 релізи на рік і, очевидно, не всі вони однаково потужні. Після геніальних Illinois та Michigan стався Carrie & Lowell. Цей реліз став суф'янівським My Beautiful Dark Twisted Fantasy Канье Веста – альбом, який ніхто, й водночас усі, розуміють та називають геніальним, попри голослівні заяви критиків.

Є багато концептуальних альбомів (так, не тільки Another Brick In The Wall), але не всі з них «правильні». Якщо по-простому, то «правильний» концептуальний альбом має існувати у двох паралелях – як цілісний витвір, і як окремі самостійні композиції. Однак це лише база. Головне, щоб такий твір містив переосмислення якогось явища. І у A Beginner's Mind виходить цього досягти.

Одна пісня – один фільм (переважно горор)

A Beginner's Mind – це про можливість [переосмислити](#) фільми, які ви вже бачили з погляду новачка. До того ж, велика вірогідність не вгадати у цих піснях знайомі фільми – вони «звучать» інакше.

Великою мірою, це «карантинний» альбом. У сенсі того, що двоє друзів зібралися вдома, набрали старого кіна й вирішили записати концептуальний альбом. Тому він і просякнутий якоюсь печаллю, відчуженістю і ностальгією.

Так, можна не завжди розуміти, що намагається прямим текстом сказати автор, але на це ми й розглядаємо музичні твори, а не книги.

Хороша річ у тому, що цей альбом не намагається бути постмодерністськи глузливым і насмішкуватим. Це справді серйозна рефлексія на фільми та спроби знайти в слешерах «категорії В» щось інтимне й прекрасне. Наприклад, поглянути на історію Баффало Білла («Мовчання ягнят») з іншого боку.

Однак попри високу інтимність альбому, він не розкидається емоційними поривами направо й наліво, а простує прямою лінією, як Джонні Кеш у однойменній пісні. Тут не буде перепадів «тиску»: словом, це спокійна поїздка, а не американські гірки. Крім того, увесь альбом – це дві гітари, два голоси, перкусія й декілька синтів, витриманих у одному стилі.

Де слухати?

[Spotify](#), [Apple Music](#)

Ось список фільмів, кожен з яких надихнув авторів на одну пісню:

«Щось», 1982 рік

«Небо над Берліном», 1987 рік

«Все про Єву», 1950 рік

піснях знайомі фільми – вони «звучать» інакше. Великою мірою, це «карантинний» альбом. У сенсі того, що двоє друзів зібралися вдома, набрали старого кіна й вирішили записати концептуальний альбом. Тому він і просякнутий якоюсь печаллю, відчуженістю і ностальгією. Так, можна не завжди розуміти, що намагається прямим текстом сказати автор, але на це ми й розглядаємо музичні твори, а не книги. Хороша річ у тому, що цей альбом не намагається бути постмодерністськи глузливим і насмішкуватим. Це справді серйозна рефлексія на фільми та спроби знайти в слешерах «категорії В» щось інтимне й прекрасне. Наприклад, поглянути на історію Баффало Білла («Мовчання ягнят») з іншого боку. Однак попри високу інтимність альбому, він не розкидається емоційними поривами направо й наліво, а простує прямою лінією, як Джонні Кеш у однойменній пісні. Тут не буде перепадів «тиску»: словом, це спокійна поїздка, а не американські гірки. Крім того, увесь альбом – це дві гітари, два голоси, перкусія й декілька синтів, витриманих у одному стилі.

Ось список фільмів, кожен з яких надихнув авторів на одну пісню:

«Щось», 1982 рік

«Небо над Берліном», 1987 рік

«Все про Єву», 1950 рік

«Повернення до країни Оз», 1985 рік

«Повсталий з пекла 3: Пекло на Землі», 1992 рік

«Ніч живих мерців», 1968 рік

«На гребені хвилі», 1991 рік

«Битва титанів», 2010 рік

«Скажений Макс», 1979 рік

«Їй це потрібно», 1986 рік

«Остання хвиля», 1977 рік

«Добийся успіху знову», 2004 рік

«Мовчання ягнят», 1991 рік

Зможете самостійно здогадатись, до яких фільмів відсилають пісні?

P.S. уважні могли помітити, що фільмів на один менше ніж пісень. Останній трек релізу натхненний однією-єдиною латинською фразою з «Енеїди».

Настав час побалакати про Pink Floyd

Одразу скажу, що сьогодні розгляну тільки один реліз гурту. Також, спойлер: тут не буде *Another Brick In The Wall*, а також *Dark Side Of The Moon*. Їх цікавіше розглядати як культурні феномени, «концептуальні альбоми». *Meddle* для мене – справжнє відкриття. Він відповідає усім моїм критеріям: це явно не найпопулярніший реліз гурту, однозначно обділений увагою критиків і не очевидно є «концептуальним» альбомом заради самого факту концептуальності. Цей альбом вийшов у 1971 – ще до того, як світ побачив усі головні релізи гурту. *Meddle* – це альбом, який, можна сказати, випередив свій час. Так, звучить пафосно, але послухайте: взяти, наприклад, інструментальний трек *One Of These Days* – це ж справжнісінька суміш дроуну й пост-панку, який стане популярним через років 20. Водночас у цьому альбомі є три акустичні пісні, які, як би дивно це не було, дуже пасують цьому ретро-футуристичному тону *Meddle*. До того ж, хоча б раз у житті варто послухати *San Tropez*, лежачи десь на пляжі. Може, і не в Сан-Тропе, а хоча би в Затоці. І вишенька на цьому тортіку – *Echoes* – 24-хвилинний трек, який чомусь дуже сильно асоціюється у мене із «Солярісом» Тарковського. Мабуть, палітра емоцій десь зійшлася: що трек, що фільм, розповідають про відчуженість, неспроможність відчувати людське тепло й «соціальну мовчанку».

👉 Настав час побалакати про Pink Floyd

Одразу скажу, що сьогодні розгляну тільки один реліз гурту. Також, спойлер: тут не буде Another Brick In The Wall, а також Dark Side Of The Moon. Їх цікавіше розглядати як культурні феномени, «концептуальні альбоми».

Meddle для мене – справжнє відкриття. Він відповідає усім моїм критеріям: це явно не найпопулярніший реліз гурту, однозначно обділений увагою критиків і не очевидно є «концептуальним» альбомом заради самого факту концептуальності.

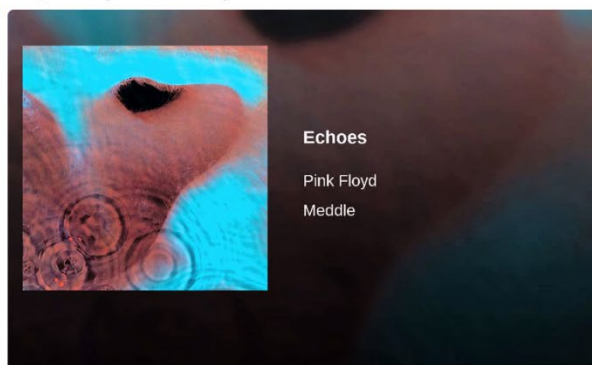
Цей альбом вийшов у 1971 – ще до того, як світ побачив усі головні релізи гурту. Meddle – це альбом, який, можна сказати, випередив свій час. Так, звучить пафосно, але послухайте: взяти, наприклад, інструментальний трек One Of These Days – це ж справжнісінька суміш дроуну й пост-панку, який стане популярним через років 20.

Водночас у цьому альбомі є три акустичні пісні, які, як би дивно це не було, дуже пасують цьому ретро-футуристичному тону Meddle. До того ж, хоча б раз у житті варто послухати San Tropez, лежачи десь на пляжі. Може, і не в Сан-Тропе, а хоча би в Затоці.

Водночас у цьому альбомі є три акустичні пісні, які, як би дивно це не було, дуже пасують цьому ретро-футуристичному тону Meddle. До того ж, хоча б раз у житті варто послухати San Tropez, лежачи десь на пляжі. Може, і не в Сан-Тропе, а хоча би в Затоці.

І вишенька на цьому тортіку – Echoes – 24-хвилинний трек, який чомусь дуже сильно асоціюється у мене із «Солярісом» Тарковського. Мабуть, палітра емоцій десь зійшлася: що трек, що фільм, розповідають про відчуженість, неспроможність відчувати людське тепло й «соціальну мовчанку»

YouTube
Echoes

Бокс, Боб Ділан і трохи про расову дискримінацію у США

Але спочатку ліричний відступ. Я казав, що дід іноді буде трошки бубоніти. На те й ліричний відступ. Якщо не подобається, гортайте вниз. Сьогодні ми будемо говорити про музику і... про бокс. Так, але чому? Чому ми взагалі говоримо про бокс? По-перше, я подивився гайлайти з боксерського поєдинку Лопеза й Камбососа, а по-друге, мене дуже турбує, послідовний уклін від тематики спорту в музиці. Ну а що, боксери – тупі, футболісти – дегенерати, баскетболісти – ой, боже, на них взагалі всім наплювати. Бокс теж може бути гарним. Якщо не вірите мені, повірте Марку Козелеку (Sun Kil Moon), який написав більшість своїх пісень у після-боксерсько-ейфорійному стані. Або Бобу Ділану з його треком Hurricane, який увійшов до альбому Desire 1966 року. Про трек говоритимемо трохи менше, ніж про історію поза ним, хоч Hurricane вартий усіх похвал – це справді 8 хвилин фолк-екстазу. Ліпше тільки Idiot Wind.

Hurricane – біографічний трек Боба Ділана про американського боксера Рубена Картера, який став символом боротьби з расизмом у США середини 60-х років. Однак для того, щоб стати натхненням для Боба Ділана, Картеру довелося сісти до в'язниці за потрійне вбивство, якого він не скоював. Достатньо було вийти з бару в неподходящий момент і, авжеж, бути чорним.

Знаєте, на Pottermore, при виборі факультету, є питання про те, чого ти найбільше боїшся. Так от, найчастіше за все я вибирав цю відповідь – сісти в тюрму ні за що. 19 років Картер сидів за ґратами, навіть написав автобіографію, де спробував розкласти по полицях факти своєї невинуватості. Але на свободу вийшов тільки у 1985 році. Тоді ж він і отримав свою частку визнання – став головою Асоціації із захисту несправедливо засуджених, виступав перед студентами в університетах. Так, про Картера як про оратора знають менше людей, ніж про Мухаммеда Алі, Малкольма Х або Мартіна Лютера Кінга, наприклад. Але скільки крутих пісень подарували світу вони? Я от не знаю, але впевнений, що вони не ліпше за Hurricane. Картер помер у 2014 році від раку

простати. А боксер він був нівроку, кажуть на Вікіпедії, міг навіть стати чемпіоном світу.

P.S [ось](#) вам майданчик, де є тексти пісень з поясненнями від розумних людей. Дуже раджу. Також можна глянути однойменний фільм «Ураган» з Дензелом Вашингтоном, який вийшов у 1999 році.

Бокс, Боб Ділан і трохи про расову дискримінацію у США

Але спочатку ліричний відступ

Я казав, що дід іноді буде трошки бубоніти. На те й ліричний відступ. Якщо не подобається, гортайте вниз.

Сьогодні ми будемо говорити про музику і... про бокс. Так, але чому? Чому ми взагалі говоримо про бокс? По-перше, я подивився гайлайти з боксерського поєдинку Лопеза й Камбососа, а по-друге, мене дуже турбує, послідовний уклін від тематики спорту в музиці. Ну а що, боксери – тупі, футболісти – дегенерати, баскетболісти – ой, боже, на них взагалі всім наплювати. Бокс теж може бути гарним. Якщо не вірите мені, повірте Марку Козелеку (Sun Kil Moon), який написав більшість своїх пісень у після-боксерсько-ейфорійному стані.

Або Бобу Ділану з його треком Hurricane, який увійшов до альбому Desire 1966 року. Про трек говоритимемо трохи менше, ніж про історію поза ним, хоч Hurricane вартий усіх похвал – це справді 8 хвилин фолк-екстазу. Ліпше тільки Idiot Wind.

Hurricane – біографічний трек Боба Ділана про американського боксера Рубена Картера, який став символом боротьби з расизмом у США середини 60-х років.

Однак для того, щоб стати натхненням для Боба Ділана, Картеру довелося сісти до в'язниці за потрібне вбивство, якого він не скоював. Достатньо було вийти з бару в непідходящий момент і, авжеж, бути чорним. Знаєте, на Pottermore, при виборі факультету, є питання про те, чого ти найбільше боїшся. Так от, найчастіше за все я вибирав цю відповідь – сісти в тюрму ні за що.

19 років Картер сидів за ґратами, навіть написав автобіографію, де спробував розкласти по полицях факти своєї невинуватості. Але на свободу вийшов тільки у 1985 році. Тоді ж він і отримав свою частку визнання – став головою Асоціації із захисту несправедливо засуджених, виступав перед студентами в університетах. Так, про Картера як про оратора знають менше людей, ніж про Мухаммеда Алі, Малкольма Х або Мартіна Лютера Кінга, наприклад. Але скільки крутих пісень подарували світу вони? Я от не знаю, але впевнений, що вони не ліпше за Hurricane.

світу вони? Я от не знаю, але впевнений, що вони не ліпше за Hurricane.

Картер помер у 2014 році від раку простати. А боксер він був нівроку, кажуть на Вікіпедії, міг навіть стати чемпіоном світу.

P.S [ось](#) вам майданчик, де є тексти пісень з поясненнями від розумних людей. Дуже раджу.

Також можна глянути однойменний фільм «Ураган» з Дензелом Вашингтоном, який вийшов у 1999 році.

Я повертаюсь, і Jockstrap повертається

Дисклеймер: гуглити Jockstrap варто з приставкою «група» або band. Це, звісно, якщо ви не фанат чоловічих трусів в обтяжку

Jockstrap – музичний дует, який складається з електронщика Тейлора Ская і вокалістки Джорджії Еллері. За їх же словами, Джорджія пише ніжні балади в стилі Елтона Джона чи Пола Саймона, а Тейлор перетворює їх на техно-місиво

Що вони грають?

Альтернативний, вінтажний поп, глітч-поп та сучасну електронну музику, натхненну європейськими рейвами Перший свій мініальбом Wicked City гурт записав на лейблі Warp, який є пристанищем не тільки для електро-сміття з усього світу, але й топових артистів – Денні Брауна, Aphex Twin, Flying Lotus, Battles і навіть Браяна Іно У Wicked City гурт вловив баланс між акустичними аранжуваннями, ніжним вокалом і плавними переходами в техно. При цьому переходи ці відбуваються на дистанції кожної окремої пісні, а не цілого альбому А ось новий сингл – «50/50», який [випустили](#) під британським лейблом Rough Trade, звучить зовсім інакше. Там свого часу записали найліпші інді-рок

альбоми кінця 80-х і початку 90-х: The Smiths – свій найкращий реліз *The Queen Is Dead*, The Strokes – *This Is It*, а також *The Libertines* свій однойменний сольник. Як і варто було очікувати, новий сингл звучить грубо й трохи безцеремонно Як на мене, це перші дзвіночки поступового руху в сторону рок-звучання, яке незабаром настигне й Jockstrap. До того ж, зараз на Rough Trade записується майбутній авангард британської сцени на чолі з black midi та Діном Блантом. Більше того, вокалістка гурту ще й грає на віолончелі для Black Country, New Road – рок-гурту, який «виріс» разом з black midi (про них ми поговоримо трохи згодом)

Так що загалом?

Загалом, трек «50/50», як би смішно це не звучало, – 50/50. Цей трек втратив структурну несподіваність першого мініальбому, ще й стало менше тексту, й більше «дж-дж-дж» Попри це, я маю хороші передчуття з приводу їх дебютника. Він, я сподіваюсь, вийде вже в наступному році

Я повертаюсь, і Jockstrap повертається

!!!Дисклеймер: гуглити Jockstrap варто з приставкою «група» або band. Це, звісно, якщо ви не фанат чоловічих трусів в обтяжку

Jockstrap – музичний дует, який складається з електронщика Тейлора Ская і вокалістки Джорджії Еллері. За їх же словами, Джорджия пише ніжні балади в стилі Елтона Джона чи Пола Саймона, а Тейлор перетворює їх на техно-місиво

Що вони грають?

Альтернативний, вінтажний поп, глітч-поп та сучасну електронну музику, натхненну європейськими рейвами

Перший свій мініальбом Wicked City гурт записав на лейблі Warp, який є пристанищем не тільки для електро-сміття з усього світу, але й топових артистів

відбуваються на дистанції кожної окремої пісні, а не цілого альбому

А ось новий сингл – «50/50», який [випустили](#) під британським лейблом Rough Trade, звучить зовсім інакше. Там свого часу записали найліпші інді-рок альбоми кінця 80-х і початку 90-х: The Smiths – свій найкращий реліз *The Queen Is Dead*, The Strokes – *This Is It*, а також *The Libertines* свій однойменний сольник. Як і варто було очікувати, новий сингл звучить грубо й трохи безцеремонно

Як на мене, це перші дзвіночки поступового руху в сторону рок-звучання, яке незабаром настигне й Jockstrap. До того ж, зараз на Rough Trade записується майбутній авангард британської сцени на чолі з black midi та Діном Блантом. Більше того, вокалістка гурту ще й грає на віолончелі для Black Country, New Road – рок-гурту, який «виріс» разом з black midi (про них ми поговоримо трохи згодом)

Так що загалом?

Загалом, трек «50/50», як би смішно це не звучало, – 50/50. Цей трек втратив структурну несподіваність більше «дж-дж-дж»

Попри це, я маю хороші передчуття з приводу їх дебютника. Він, я сподіваюсь, вийде вже в наступному році

YouTube

Jockstrap - '50/50'

50/50 out now - <https://ffm.to/jockstrap>

Filmed & Directed by Mollie Gallagher

Edited by Georgia Ellery

Shot at The Glove That Fits in Hackney on 11...

ред. 25 20:53

Коментувати

Присвячується Біллі Джо Шейверу

Чи згадують кантрі виконавці ті міста, про які вони співають? Чи Вейлон Дженінгс співав про Омаху, бо та засіла у його душі так глибоко, наче його саме єство – то сране серце США? Чи може давні спогади раз за разом повертають його додому? Вейлон робив кантрі і робив його багато, а коли RCA

зі своїми порадами запарили, він пустив носа по вітру та виглядав судженого, аж поки не знайшов Біллі Джо Шейвера. Можна сказати, що виграв у лотерею: знайшов хлопця, у якого було до біса пісень та ще більше бажання, аби сам Вейлон Дженінгс(!) їх виконав.

І той пообіцяв, що вони щось придумують. От тільки бідолага був не першим, кому Вейлон щось пообіцяв, а через деякий час Біллі Джо довелось шукати Вейлона по барах і студіях Нешвілла. Тільки після низки сварок та, можливо, бійок, хлопці приступили до роботи – нескінченний срач переривався тільки перетягуванням ковдри. Кантрі у ті часи – це дуже консервативний жанр, і тіко бог зна, як альбом з ноунейм-сонграйтером взагалі побачив світ, можливо, це заслуга продюсера Чета Аткинса (містер сендмееен), який на своєму горбі міг витягнути будь-який альбом.

Забігаючи наперед, хочеться сказати, що після релізу, Біллі Джо Шейвер утвердився як один з найвидатніших кантрі сонграйтерів в історії. А все через те, що музиканти нарешті відійшли від завченої формули і постійно піддавали критиці результати один одного.

Альбом вийшов що треба, тож довгий час зовсім не мав конкурентів на кантрі-сцені. Тільки послухайте титульний трек «Honky Tonk Heroes» – досить незвично як для кантрі, адже трек довго розгойдується, потроху вибудовуючи кульмінацію, замість того, щоб опиратись на банальні повторювання приспіву. Головне – зверніть увагу на лівий аудіоканал та на соло-партії. Текст іншого треку – «Omaha» – не надто вже і римується, однак Вейлон за власною рецептурою робить його напрочуд мелодичним. Фінальний же трек геніально вибивається з усієї концепції альбому та створює враження цілісного творіння – тут вже допомогли продюсери з RCA(не дарма вони гребуть грошики лопатами). Альбом триває всього лиш 27 хвилин – непогано як для платівки хронометражем з одну пісню Swans, еге ж? Все ж, усі негаразди, пов'язані зі складнощами написання платівки нівелюються тим універсально-шикарним рівнем музичного ремесла, яке демонструють виконавці.

Воу-воу, анонімний вестерн-бой знову бомбить кантрі-текстами, тож натягайте ковбойського капелюха і биро читати!

Присвячується Біллі Джо Шейверу

available... 26 22:16

Коментувати

26 листопада

Там Netflix випустить анімаційний фільм про Gorillaz. Деймон Алберн каже, що буде як у Міядзакі. І я чомусь не сумніваюсь, що вийде, як мінімум, нормально

21 16:18

Будете дивитись?

3

Настав час побалакати про Pink Floyd

Все ж, усі негаразди, пов'язані зі складностями кульмінацію, замість того, щоб опиратись на банальні повторювання приспіву. Головне – зверніть увагу на лівий аудіоканал та на соло-партії. Текст іншого треку – «Oma» – не надто вже і римується, однак Вейлон за власною рецептурою робить його напрочуд мелодичним. Фінальний же трек геніально вибивається з усієї концепції альбому та створює враження цілісного творіння – тут вже допомогли продюсери з RCA(не дарма вони гребуть грошки лопатами). Альбом триває всього лиш 27 хвилин – непогано як для платівки хронометражем з одну пісню Swans, еге ж?

Все ж, усі негаразди, пов'язані зі складностями написання платівки нівелюються тим універсально-шикарним рівнем музичного ремесла, яке демонструють виконавці.

[Spotify](#), [YouTube Music](#), [Deezer](#), [Apple Music](#).
#cuntry #waylonjennings #billyjoeshaver

[Spotify](#)
Honky Tonk Heroes
Waylon Jennings · Album · 1973 · 10 songs.

ред. 101 22:15

Коментувати

17 листопада

Приклади новин:

Там Netflix випустить анімаційний фільм про Gorillaz. Деймон Алберн каже, що буде як у Міядзакі. І я чомусь не сумніваюсь, що вийде, як мінімум, нормально.

Співачка FKA Twigs випустила сингл Measure of a Man та кліп до нього. Це саундтрек до нового фільму King's Man, де буде *крінж* Распутін. Стрічка вийде вже у січні 2022-го.

Співачка FKA Twigs випустила сингл Measure of a Man та кліп до нього. Це саундтрек до нового фільму King's Man, де буде *крінж* Распутін. Стрічка вийде вже у січні 2022-го

YouTube

FKA twigs - Measure of a Man ft. Central Cee (from The King's Man) [Official Video]

FKA twigs - Measure of a Man ft. Central Cee, from 20th Century Studios' film "The King's Man".

Available now: <https://fkatwigs.lnk.to/MOAM>

Follow F...

ред. 24 👁 12:44

Підете? – 1

Сьогодні помер Вірджил Абло – музикант, засновник бренду Off-White і художній керівник Louis Vuitton. Йому був 41 рік і, як виявляється, він довгий час таємно боровся з раком. Ось [послухайте](#), яку топову музику він робив

Сьогодні помер Вірджил Абло – музикант, засновник бренду Off-White і художній керівник Louis Vuitton. Йому був 41 рік і, як виявляється, він довгий час таємно боровся з раком. Ось [послухайте](#), яку топову музику він робив

YouTube
Virgil Abloh - Delicate Limbs ft. serpentwithfeet (Official Video)
Virgil Abloh - Delicate Limbs ft. serpentwithfeet (Official Video)
Listen and save here: <https://VA.Ink.to/DelicateLimbsAY>
Virgil Abloh
<https://deli...>

ред. 22 👁 21:09

Приклади новин про концерти, дайджести:

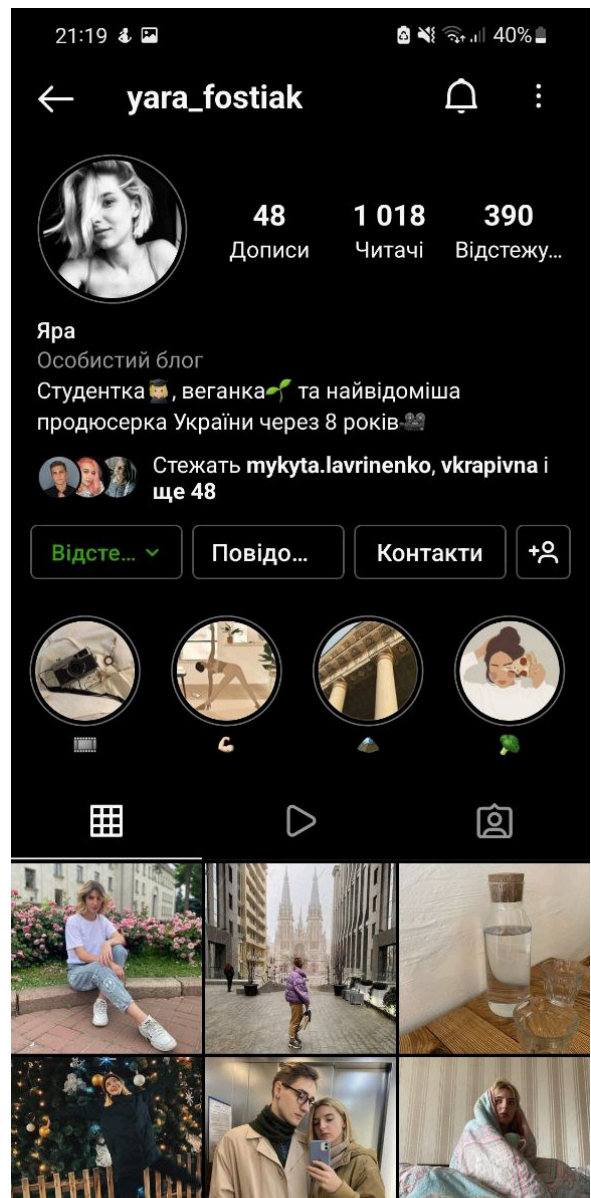
У Київ [приїде](#) Iron Maiden. Це буде перший виступ гурту в Україні. Обов'язково беріть з собою батьків, а особливо – татів! Виступ пройде 29 травня на ВДНГ. Квиточки можна буде придбати вже з 6 грудня.

У Київ [приїде](#) Iron Maiden. Це буде перший виступ гурту в Україні. Обов'язково беріть з собою батьків, а особливо – татів!

Виступ пройде 29 травня на ВДНГ. Квиточки можна буде придбати вже з 6 грудня.

Приклад рекламної інтеграції:

На правах реклами

Так, канал на 18 підписників публікує рекламу, ви правильно прочитали.

Якщо шарите в кіно або просто любите подивитися на роботи молодих митців – 10-11 грудня приходьте на фестиваль "Румбарбар" у кінотеатрі "Ліра". Там буде соціальне й правозахисне кіно, а також антидискримінаційний шведінг.

Для довідки: румбарбар або ж ревінь – це така кисленька рослина, яку дають у пироги або використовують як начинку деінде.

І раз вже ми заговорили про їжу, то у мене для вас є декілька альбомів і пісень, які допоможуть нагуляти апетит, поки йдете за «Румбарбаром»:

Альбом MF DOOM – MM...FOOD

Увесь цей альбом присвячений їжі. Наприклад, Cookies – це і про печивко, й про квік-файли, за яким і без ФБР можна яловичину і реперські заруби.

Black Country, New Road – Bread Song

Новий сингл з другого альбому гурту, який по праву вважається second best Slint tribute act, і який не може без референсів. Як каже їх соліст Айзек, він просто бере знайому всім фразу й крутить її, доки з цього не вийде історія. У цьому випадку – це омаж на хлібчик, а також на трек тих же Slint і Стіва Албіні, який був продюсером гурту.

King Krule – Biscuit Town

King Krule виріс у місті Бермондсі за Лондоном, яке називають бісквітним містечком. Чесно, треки Арчі – це щось таке пухнасто-бісквітно-повітряне, чого не знайдеш у жодній пекарні.

